

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 894/97

af 29. april 1997

om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne

(EFT L 132 af 23.5.1997, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998	L 125	1	27.4.1998
► <u>M2</u>	Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998	L 171	1	17.6.1998
► <u>M3</u>	Rådets forordning (EF) nr. 809/2007 af 28. juni 2007	L 182	1	12.7.2007

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 894/97

af 29. april 1997

om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7. oktober 1986 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne ⁽³⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; forordningen bør derfor kodificeres, således at dens bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt;
- (2) for at sikre beskyttelsen af havets biologiske ressourcer samt en afbalanceret udnyttelse af fiskeressourcerne, der er i overensstemmelse med såvel fiskernes som forbrugernes interesser, bør der fastlægges tekniske foranstaltninger til bevarelse af disse ressourcer, bl. a. med hensyn til maskestørrelser, bifangster og tilladte fiskestørrelser samt begrænsning af fiskeriet i visse områder og perioder og med visse redskabstyper;
- (3) det er nødvendigt at skabe ligevægt mellem på den ene side de tekniske foranstaltningers tilpasning til fiskeriets mangfoldighed og på den anden side nødvendigheden af ensartethed i bestemmelserne, så de lettere kan anvendes;
- (4) de regler for fiskeri i Skagerrak og Kattegat, der er aftalt mellem Fællesskabet og Norge og Sverige, bør indgå i denne forordning; på baggrund af videnskabelige udtalelser er det derfor nødvendigt at fastlægge sæsonmæssige begrænsninger for visse fiskeriaktiviteter i Skagerrak og Kattegat;
- (5) bestemmelserne om forvaltning af fiskeriet i Østersøen bør fastsættes i Den Internationale Østersøfiskerikommission;
- (6) det nuværende omfang af genudsætning medfører et utilstedeligt spild; forbud mod fiskeri, der foretages under anvendelse af utilstrækkeligt selektive metoder eller i områder med store yngelbestande, samt forstørrelse af maskestørrelserne og forbud mod udstyr, der bidrager til genudsætning, vil være et første skridt i retning af en endelig afskaffelse af metoder, der er uforenelige med bevarelse og korrekt anvendelse af ressourcerne; det er nødvendigt at indføre en sammenhængende forvaltnings- og udnyttelsesordning, der begrænser genudsætningerne til et minimum;
- (7) der bør fastlægges en definition af direkte fiskeri efter visse fiskearter samt en definition af bifangster og af beskyttede arter;

⁽¹⁾ EFT nr. C 362 af 2. 12. 1996, s. 318.

⁽²⁾ EFT nr. C 30 af 30. 1. 1997, s. 93.

⁽³⁾ EFT nr. L 288 af 11. 10. 1986, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3071/95 (EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 14).

▼B

- (8) omfattende forsøg har vist, at anvendelse af netstykker med kvadratiske masker i den øverste del af fangstposen i betydeligt omfang kan bidrage til at nedbringe fangsten af undermålsfisk;
- (9) industrifiskeri er en permanent virksomhed, og vilkårene herfor bør derfor også være stabile;
- (10) fangsten af visse arter til produktion af fiskemel eller fiskeolie kan finde sted med en afvigende maskestørrelse under forudsætning af, at disse fiskeaktiviteter ikke har negativ indvirkning på andre demersale arter, især torsk og kuller;
- (11) der er en tendens til at anvende mindre og mindre maskestørrelser i bundsatte hildingsgarn, indfiltringsnet og toggergarn, hvilket fører til øget dødelighed blandt yngel af de arter, som de pågældende fiskerier er rettet mod;
- (12) denne tendens bør bremses, og maskestørrelserne i faststående redskaber såsom bundsatte hildingsgarn, indfiltringsnet og toggergarn bør give en selektivitet, som er afpasset efter målarten eller grupperne af målarter;
- (13) de biologiske parametre for de pågældende arter er forskellige fra det ene geografiske område til det andet; disse forskelle begrundes anvendelsen af forskellige foranstaltninger i de pågældende områder;
- (14) der bør fastsættes en passende overgangsperiode for at give fiskerne tilstrækkelig tid til at tilpasse de eksisterende redskaber til de nye krav;
- (15) det bør angives, hvordan størrelsen af krebs- og bløddyr skal måles;
- (16) reglerne for fiskeri inden for 12-sømilezonen bør udformes på en sådan måde, at det er muligt at håndhæve dem;
- (17) vækstområder i medlemsstaternes kystområder bør beskyttes under hensyntagen til de særlige biologiske forhold i disse forskellige områder;
- (18) ikke-selektiv anvendelse af snurpenot ved fiskeri på stimer af tunfisk og fiskearter, der lever i tilknytning til eller i nærheden af havpattedyr, kan resultere i fangst af og unødvendige drab på disse dyr;
- (19) fiskeri med snurpenot er en effektiv metode, der gør det muligt kun at fange de ønskede målarter, hvis den anvendes hensigtsmæssigt og ansvarligt; i så fald bringes bevarelsen af havpattedyr ikke i fare;
- (20) De Forenede Nationers Generalforsamling vedtog den 22. december 1989 resolution nr. 44/225 om fiskeri med store pelagiske drivgarn og dets konsekvenser for havenes biologiske ressourcer;
- (21) Rådet har ved afgørelse 82/72/EØF ⁽¹⁾ godkendt konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (Bern-konventionen);
- (22) Fællesskabet har undertegnet De Forenede Nationers havretskonvention, som pålægger alle medlemmer af det internationale samfund at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de biologiske havressourcer;
- (23) den kraftige og ukontrollerede stigning i fiskeriet med drivgarn kan medføre alvorlige ulemper i form af en forøgelse af fiskeriet og af bifangsterne af andre arter end målarten; fiskeri med sådanne garn bør derfor reguleres;

⁽¹⁾ EFT nr. L 38 af 10. 2. 1982, s. 1.

▼B

- (24) for ikke at skabe hindringer for den videnskabelige forskning bør denne forordning ikke gælde for togter, herunder lejlighedsvis sejlads, der er nødvendig for gennemførelsen af sådan forskning;
- (25) hvis bevarelsen af ressourcer er alvorligt truet, bør medlemsstaterne kunne træffe egnede midlertidige foranstaltninger;
- (26) vedtagelsen af denne forordning må ikke være til hinder for supplerende nationale foranstaltninger af rent lokal art eller medføre, at de ophæves;
- (27) der kan derfor opretholdes eller træffes sådanne foranstaltninger, idet de dog skal vurderes af Kommissionen med henblik på at afgøre, om de er forenelige med fællesskabsretten og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik;
- (28) denne forordning bør ikke være til hinder for nationale foranstaltninger, der er mere vidtgående end forordningens minimumskrav;
- (29) nye bevarelsesforanstaltninger og gennemførelsesbestemmelser til denne forordning kan blive nødvendige; sådanne foranstaltninger og bestemmelser bør vedtages efter proceduren i artikel 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

▼M1**▼B**

AFSNIT I

REDSKABER OG BETINGELSER FOR DERES ANVENDELSE**▼M1****▼B**

AFSNIT II

MINDSTEMÅL FOR FISK, KREBSDYR OG BLØDDYR**▼M1****▼B**

AFSNIT III

FORBUD MOD FISKERI**▼M1****▼B**

AFSNIT IV

BEGRÆNSNING I UDØVELSEN AF VISSE FORMER FOR FISKERI**▼M1**

⁽¹⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

▼ **M3***Artikel 11*

1. Ved »drivgarn« forstås garn, der holdes ved overfladen eller i en vis afstand herfra af flydere, og som driver med strømmen enten alene eller sammen med det fartøj, det er fastgjort til. Det kan være forsynet med anordninger for at stabilisere det og/eller begrænse dets drift.
2. Det er for ethvert fartøj forbudt at have om bord eller drive fiskeri med et eller flere drivgarn, hvis individuelle eller samlede længde er større end 2,5 km.

▼ **M2***Artikel 11a*

1. Fra den 1. januar 2002 må ingen fartøjer opbevare om bord eller drive fiskeri med et eller flere drivgarn med henblik på fangst af arter, som er opført i bilag VIII.
2. Fra den 1. januar 2002 er det forbudt at lande arter, som er opført i bilag VIII, når de er fanget med drivgarn.
3. Indtil den 31. december 2001 må et fiskerfartøj kun opbevare om bord eller drive fiskeri med et eller flere drivgarn, jf. stk. 1, hvis det har en tilladelse, som er udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvis flag det fører. I 1998 må det højeste antal fiskerfartøjer, der af en medlemsstat kan få tilladelse til at opbevare om bord eller drive fiskeri med et eller flere drivgarn, ikke overstige 60 % af det antal fiskerfartøjer, der anvendte et eller flere drivgarn i perioden 1995-97.
4. Medlemsstaterne meddeler senest den 30. april hvert år Kommissionen for hver målart en fortegnelse over de fartøjer, der har tilladelse til fiskeri med drivgarn som nævnt i stk. 3; for 1995 sker meddelelsen dog senest den 31. juli 1998.

Artikel 11b

1. Fiskerfartøjer, der anvender et eller flere drivgarn med henblik på fangst af arter, der er opført i bilag VIII, skal drive fiskeri på følgende betingelser:
 - under fiskeriet skal fartøjet holde nettet under konstant visuelt opsyn
 - i enderne af garnene skal der fastgøres flydebøjler med radarreflektorer, således at garnene når som helst kan lokaliseres. Bøjerne skal til stadighed være mærket med havnekendingsbogstaver og -nummer på det fartøj, de tilhører.
2. Føreren af et fiskerfartøj, der anvender et eller flere drivgarn, jf. stk. 1, skal føre logbog og deri dagligt anføre følgende oplysninger:
 - den samlede længde af de garn, der opbevares om bord
 - den samlede længde af de garn, der anvendes ved hvert træk
 - mængden af hver art, der fanges ved hvert træk, herunder bifangster og genudsætning, specielt af hvaler, krybdyr og havfugle
 - mængden af hver art, der beholdes om bord
 - dato og sted for fangsterne.
3. De i stk. 2 omhandlede skibsførere skal til myndighederne i den medlemsstat, hvor landingen finder sted, indgive en erklæring, som mindst indeholder oplysninger om landede mængder pr. art samt fangstdatoer og -områder.
4. Føreren af et fiskerfartøj, der anvender et eller flere drivgarn som nævnt i stk. 1, og som ønsker at benytte et landingssted i en medlemsstat, skal mindst to timer inden ankomsten til havnen give den pågæl-

▼M2

dende medlemsstats myndigheder meddelelse om forventet landingssted og ankomsttidspunkt.

5. Alle fiskerfartøjer, der anvender et eller flere drivgarn som nævnt i stk. 1, skal medføre om bord den forudgående fiskeritilladelse, der er udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvis flag de fører.

6. Såfremt betingelserne i artikel 11 og 11a samt i nærværende artikel ikke overholdes, træffer de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EF) nr. 2847/93 passende foranstaltninger over for de pågældende fartøjer.

Artikel 11c

Med undtagelse af farvande, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 88/98 af 18. december 1997 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund⁽¹⁾ og uanset artikel 1, stk. 1, finder artikel 11, 11a og 11b anvendelse i alle farvande, der henhører under medlemsstaternes højhed eller jurisdiktion, og uden for disse farvande for alle EF-fiskerfartøjer.

▼M1**▼B**

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**▼M1****▼B***Artikel 18*

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3760/92.

Artikel 19

Forordning (EØF) nr. 3094/86 ophæves.

Henvisninger til nævnte forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til sammenligningstabellen i bilag VII, del A.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Dog træder artikel 2, stk. 10, og bilag V og VI i kraft den 30. december 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M1

⁽¹⁾ EFT L 9 af 15. 1. 1998, s. 1

▼ M2

BILAG VIII

- Hvid tun: *Thunnus alalunga*
- Almindelig tun: *Thunnus thynnus*
- Storøjet tun: *Thunnus obesus*
- Bugstribet bonit: *Katsuwonus pelamis*
- Rygstribet pelamide: *Sarda Sarda*
- Gulfinnet tun: *Thunnus albacares*
- Sortfinnet tun: *Thunnus atlanticus*
- Thunnin: *Euthynnus* spp.
- Sydlig tun: *Thunnus maccoyii*
- Auxide: *Auxis* spp.
- Havbrasen: *Brama rayi*
- Spydfisk: *Tetrapturus* spp.; *Makaira* spp.
- Sejlfisk: *Istiophorus* spp.
- Sværdfisk: *Xiphias gladius*
- Makrelgedde: *Scomberesox* spp.; *Cololabis* spp.
- Guldmakrel: *Coryphæna* spp.
- Haj: *Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; *Alopiidae*; *Carcharhinidae*; *Sphymidae*; *Isuridae*; *Lamnidae*
- Blæksprutter: alle arter